

## Arrest

nr. 289 206 van 24 mei 2023  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KAÇAR  
Cipresdreef 6  
9030 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 december 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KAÇAR en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België op 1 maart 2020 en verzoekt op 28 mei 2020 een eerste keer om internationale bescherming. Op 9 mei 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.2. Op 21 september 2022 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit volgende verzoek op 28 oktober 2022 niet-ontvankelijk. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend aan verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(...)

#### **A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen hebt u de Iraanse nationaliteit en bent u van Koerdische afkomst. U bent geboren in Urmia op 24 februari 1988 en hebt daar ook uw hele leven gewoond. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. Uw vader A.A. is overleden en uw moeder C.N., uw twee broers en drie van uw vier zussen wonen in Iran. Uw zus A. woont in Denemarken. Vanaf begin farvardin 1393 (= einde maart 2014) was u als sympathisant actief voor de Koerdische democratische partij in Iran (KDPI) en drukte u in uw winkel foto's af die vervolgens werden uitgedeeld. Op 12 augustus 2014 kwamen de Iraanse autoriteiten naar uw winkel en hebben deze doorzocht. U was zelf niet aanwezig, maar uw zakenpartner M.D. wel en hij werd gearresteerd. In de winkel heeft de politie uw computer en USB-stick in beslag genomen waarop de documenten en foto's van KDPI stonden opgeslagen. Uw buurman O. heeft u telefonisch ingelicht over de huiszoeking en u bent daarop naar het huis van uw zus en schoonbroer gegaan. Zij stuurden u voor één nacht naar hun buurman R. en de daaropvolgende dag, 13 augustus 2014, ontvluchtte u illegaal Iran en bent u naar Turkije gegaan. Een maand later vernam u er dat uw broer op dezelfde dag als uw vertrek werd aangehouden en mishandeld.*

*Vanuit Turkije bent u verder gereisd naar Europa en op 25 september 2014 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend in Denemarken. De Deense autoriteiten hebben op 25 september 2015 uw verzoek geweigerd waarna u naar Duitsland trok en er op 19 april 2018 een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende. U werd er gehoord en de Duitse autoriteiten hebben u op 25 september 2018 in het kader van de Dublinrichtlijnen overgebracht naar Denemarken dat verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw verzoek. In Denemarken bekeerde u zich in december 2018 tot het protestantisme en werd u op 16 december 2018 gedoopt in de Ikast Kirke in Denemarken. Op 1 maart 2020 bent u naar België gekomen en op 25 mei 2020 hebt u een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer vreest u te worden opgehangen door de Iraanse autoriteiten. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam de beslissing dat Denemarken verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming en op 6 oktober 2020 kreeg u een bevel om het Belgische grondgebied te verlaten. Op 2 februari 2021 oordeelde de DVZ dat België alsnog verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek. In België nam u deel aan activiteiten van KDPI op 12 september 2020 in Leuven, op 13 juli 2021 in Brussel, op 7 augustus 2021 in Gent en tweemaal aan een online bijeenkomst via Zoom. U beheerde tevens een openbaar Facebookprofiel onder uw eigen naam alsook een Instagramprofiel onder de naam 'J.' waarop u in beide gevallen foto's van uw activiteiten voor KDPI en pro-Koerdische boodschappen post. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw Iraanse shenasnameh of geboortebewijs, een kopie van uw Iraanse Mell-i-carte of identiteitsbewijs voor alsook een kopie van uw medisch dossier in België, drie attesten van KDPI d.d. 2016, 2018 en 2021 waarin werd bevestigd dat u sympathisant bent voor de partij, verscheidene foto's van uw aanwezigheid bij activiteiten van KDPI zowel in Denemarken als in België en prints van uw deelname aan online bijeenkomsten van KDPI via Zoom. Voorts legde u uw doopcertificaat d.d. 16 december 2018 voor en maakte u via uw advocaat per email op 9 december 2021 een brief van uw broer en een kopie van zijn identiteitskaart met verzendingsbewijs vanuit Turkije over. Op 17 december 2021 maakte u via uw advocaat per email uw bemerkingen bij het persoonlijk onderhoud over, maakte u foto's van uw aanwezigheid op de bijeenkomst van KDPI in Gent op 7 augustus 2021 over en maakte u nogmaals de brief van uw broer en een brief van uw Deense priester d.d. 19 januari 2019 over.*

*Op 9 mei 2022 nam de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u beweerde problemen in Iran en u niet aannemelijk had gemaakt dat u omwille van uw voorgehouden politiek profiel in het vizier zou zijn gelopen van de Iraanse autoriteiten. Evenmin werd er geloof gehecht aan uw bekering tot het protestantisme. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*Zonder België te verlaten – uitgezonderd een daguitstap naar Parijs op 13 juli 2022 - hebt u op 21 september 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Iran vreest u nog steeds geëxecuteerd te worden vanwege uw activiteiten voor de KDPI. U geeft aan dat u sinds 2014 actief bent voor de KDPI, eerst als sympathisant en nu als lid, en dat Iran op de hoogte is van uw activiteiten bij deze organisatie. Uw geloof beschouwt u als persoonlijk en heeft niets te maken met uw verzoek om internationale bescherming.*

Voor wat betreft uw politieke motieven haalt u aan dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek onder meer twijfelde aan uw verklaringen over uw zakenpartner M.D. en werpt u ter verantwoording op dat u niet verder geïnformeerd hebt naar het lot van uw zakenpartner omdat u zijn familie niet in gevaar wilde brengen. U haalt tevens aan dat het CGVS oordeelde dat u te weinig kennis had over de verschillen tussen de KDPI en andere Koerdische partijen en u wilt toevoegen dat u bij de KDPI bent en blijft omdat de KDPI een passieve partij is, dat u bij de andere partijen geen rechten hebt, dat PJAK-aanhangers communisten zonder geloof zijn en dat de leden van Komala gewapende extremisten zijn. U werpt tevens op dat uw verklaringen over D.N. en K.A. in uw eerste persoonlijk onderhoud niet goed werden weergegeven. Voor wat betreft uw religie werpt u op dat u in Duitsland een protestantse kerk benaderde maar dat u zag dat mensen in Duitsland heel makkelijk bekeerd werden waarna u besloot dat het beter was geen geloof te hebben doch dat u bij terugkeer naar Denemarken geïnspireerd werd door een pastoor en u bij die pastoor een opleiding van drie maanden gevolgd hebt. Voorts haalt u aan de tolk tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming uw verklaringen niet goed vertaald heeft en ook dat u door uw advocaat niet op de hoogte werd gebracht van de negatieve beslissing in het kader van uw eerste verzoek en dat het beroep door uw advocaat laattijdig werd ingediend.

Ter staving van uw volgend verzoek en uw vrees bij terugkeer legt u een URL van YouTube neer met hierop een videofragment van de uitstap die de Belgische afdeling van de KDPI d.d. 13 juli 2022 maakte naar het graf van Dr. G. in Parijs, alsook verschillende foto's van uw aanwezigheid op bijeenkomsten van de KDPI d.d. 3 november 2021, 4 december 2021, 29 januari 2022, 26 juni 2022, 13 juli 2022 en 3 september 2022.

## **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Betreffende uw opmerking dat u aan stress lijdt en soms de juiste woorden niet kan vinden (verklaring volgend verzoek, d.d. 26 september 2022, vraag 24) dient te worden aangestipt dat u geen bijzondere procedurele noden hebt opgeworpen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' d.d. 26 september 2022). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart stress te hebben maar niet in behandeling te zijn en geen medicatie te nemen (verklaring volgend verzoek, vraag 13). Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 26 september 2022 zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt echter duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-Generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name dat u bij terugkeer vreest geëxecuteerd te worden vanwege uw activiteiten voor KDPI (verklaring volgend verzoek, vraag 20). Ook verwijst u opnieuw naar uw bekering doch wilt deze niet opwerpen als asielmotief (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Er moet worden benadrukt dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw activiteiten voor KDPI in Iran noch aan uw beweerdde problemen in Iran met de Iraanse autoriteiten alsook dat u betrokkenheid bij KDPI in België geen aanleiding gaf tot een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie daar u geenszins aannemelijk maakte hierdoor in he vizier van het Iraanse regime te staan. Eveneens werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden bekering tot het protestantisme. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg blijft de beoordeling van de feiten in dit kader gehandhaafd, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter naar dezelfde verklaringen verwijst en enkel bijkomende verklaringen aanhaalt en documenten neerlegt die in het verlengde liggen daarvan, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.*

*Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bij uw eerdere verklaringen blijft (verklaring volgend verzoek, vraag 17), dat u ondertussen lid bent van KDPI (verklaring volgend verzoek, vraag 18) en dat u bekeerd bent tot het protestantisme. Deze verklaringen liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd.*

*U brengt vervolgens slechts toevoegingen en opmerkingen aan betreffende de beslissing inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming en het persoonlijk onderhoud dat u in het kader hiervan had. Zo haalt u vergoelijken aan inzake uw eerdere verklaringen betreffende uw zakenpartner M.D. en enkele prominente KDPI-leden in België, haalt u problemen inzake de vertalingen door de tolk aan, duidt u op de stress die u ervaarde tijdens uw onderhoud toentertijd en verwijt u het uw toenmalige advocaat dat u niet in beroep bent gegaan tegen deze beslissing (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Deze post-factum verklaringen kunnen geenszins als een nieuw element worden gezien daar ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u in het kader van uw eerste verzoek opgeworpen asielmotieven niet kunnen ombuigen. Zoals reeds opgemerkt in het kader van uw eerste verzoek slaagde u en uw advocaat er niet in om aan te tonen dat het geleverde vertaalwerk van dergelijke kwaliteit was dat de communicatie tussen u en de tolk eronder leed. Ook gaf u tijdens het onderhoud in het kader van uw eerste verzoek aan de tolk goed te hebben begrepen (notities persoonlijk onderhoud d.d. 29 oktober 2021, CGVS, p. 25). Voor wat betreft uw bewering dat er bij uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek geen rekening gehouden werd met de stress die u ervaarde, dient de worden vastgesteld dat deze bewering geenszins een grondslag vindt in het administratief dossier. Bovendien hebt u in het kader van uw vorige verzoek de mogelijkheid gekregen om opmerkingen naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud over te maken en werd hiermee rekening gehouden bij de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Bovendien haalt u in uw huidige verzoek geen concrete vertaalfouten aan waardoor uw opmerking als zouden er vertaalfouten gemaakt zijn, opnieuw niet meer dan een ongefundeerde en blote bewering betreft. Dat u niet op de hoogte was van de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, uw advocaat u niet had ingelicht en een dag te laat beroep had ingediend bij de RvV is bovendien een blote bewering die niet kan worden aanvaard. De beoordeling van het CGVS werd u namelijk zelf ook aangetekend verstuurd naar de door u gekozen woonplaats.*

*Voor wat betreft de documenten die u ter staving van uw volgend verzoek voorlegt (verklaring volgend verzoek, vraag 19), dient te worden opgemerkt dat deze evenzeer in het verlengde liggen van uw eerste verzoek, dat werd afgesloten met een negatieve beslissing omdat u er niet in geslaagd had uw vervolgingsproblemen bij terugkeer aannemelijk te maken. Het betreffen immers louter foto's van uw voortgezette deelname aan zes activiteiten van de KDPI in een lokaal ergens in België alsook een kopie van wat vermoedelijk een aanvraagformulier voor lidmaatschap van de KDPI d.d. 13/07/2022 betreft. Voor wat betreft het formulier dient te worden aangestipt dat een dergelijk formulier hoegenaamd niet aantoonst dat u ook daadwerkelijk als lid zou zijn aanvaard. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat men als Koerd ook in het buitenland lid kan worden van de KDPI, doch een voorwaarde*

hiertoe is dat deze persoon een geldig verblijfsstatuut heeft, waardoor personen die nog in de asielpprocedure zitten niet in aanmerking komen. In het licht dat uw activiteiten voor de KDPI in Iran ongeloofwaardig zijn bevonden en uw activiteiten voor KDPI in België opportunistisch waren alsook dat u blijkbaar wilt aantonen dat u lid bent doch dat dit volgens de regels van KDPI vanwege uw huidige verblijfsstatuut onmogelijk is, kan in lijn hiermee wederom vermoed worden dat ook uw aanvraag voor lidmaatschap en uw bijkomende aanwezigheid op een zestal bijeenkomsten, kaderen in opportunistische beweegredenen in het kader van uw volgende verzoek om internationale bescherming. Voor wat betreft het internetadres van het YouTubekanaal kan worden opgemerkt dat dit leidt naar het YouTube-kanaal van Tishk-Tv waarop een reportage wordt getoond van een herdenking op het kerkhof van Père Lachaise te Parijs. Op de beelden is te zien dat vele tientallen mensen deelnemen aan deze bijeenkomst of herdenking. Uit de beelden blijkt tevens dat u hebt postgevat schuin achter enkele personen die toespraken houden. U stelt zelf echter geen handelingen waardoor u extra in het oog springt, noch brengt u enig concreet element aan waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten en aanwezigheid op de bijeenkomsten van de KDPI of op de herdenking te Parijs. Dat u stelt dat het videofragment en de foto's van uw aanwezigheid hiertoe een bewijs zijn (verklaring volgend verzoek, vraag 16), is louter een blote en ongefundeerde bewering. Immers blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Enkel personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten en uw onoprechte oppositieactiviteiten in België – lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. U brengt geen concreet element aan dat het tegendeel aantoont.

Inzake uw bekering haalt u slechts aan dat u in Duitsland wel toenadering had gezocht maar besloot dat het beter was geen religie te hebben en dat u bij terugkeer naar Denemarken geïnspireerd werd door de pastoor en u een cursus van drie maanden hebt gevolgd. Ook deze verklaringen zijn louter een aanvulling van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd.

Voor het overige brengt u geen nieuwe elementen aan die voor u de kans op internationale bescherming minstens aanzienlijk vergroten.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatsecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van

*nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.*  
(...)"

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist ten stelligste dat hij er niet in zou geslaagd zijn om zijn politieke activiteiten in Iran aannemelijk te maken. Hij stelt dat hij intussen zeven jaar uit Iran gevlucht was en dat de verwerende partij voorbijgaat aan de uitputtende procedure en het migratieverhaal dat hij achter de rug heeft. Volgens verzoeker is het zeer menselijk dat hij niet alles in detail kan herinneren. Verder schenkt de verwerende partij onvoldoende aandacht aan zijn activiteiten in België, binnen zijn partij en op zijn sociale media.

Verzoeker verwijst, in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek, naar zijn deelname aan de protesten naar aanleiding van het overlijden van Jina (Mahsa) Amini door politiegeweld en werpt op dat hij actief is, zowel op zijn sociale media als door fysieke deelname aan de protesten in Brussel in het kader van de partij KDPI, afdeling België. Hij betoogt dat deze partij op 6 november 2022, samen met andere organisaties van Iran, in Brussel geprotesteerd heeft tegen de geweldpleging van het Iraanse regime ten aanzien van de protesterende, onschuldige bevolking in Iran. In de gemeente vanwaar hij afkomstig is, aldus verzoeker, zijn er reeds tientallen doden geteld onder de protesterende onschuldige burgers.

Volgens verzoeker neemt de verwerende partij de situatie in Iran te lichtzinnig op door te stellen dat hij geen gevaar zou lopen indien hij zou terugkeren. Luidens het verzoekschrift loopt verzoeker wel degelijk gevaar omdat hij in Iran gezocht is wegens zijn steun gevende activiteiten voor de Koerdische herdenkingsbijeenkomsten. Er wordt gesteld dat verzoeker, eens gevlucht naar Europa, zich openlijk heeft kunnen voegen bij de partij KDPI, die opkomt voor de Koerdische rechten, naast alle andere minderheden, om zo een federale Iraanse staat te vestigen. Verzoeker verwijst naar een uittreksel van de website van de KDPI en haalt aan dat zijn partij tevens twee *statements* heeft gepubliceerd op 24 en 27 oktober 2022 naar aanleiding van de geweldplegingen in Iran tegen de protesterende massa sinds het overlijden van Jina (Mahsa) Amini. Verzoeker stelt zich de vraag waarom het Iraanse regime hem bij terugkeer goed zou behandelen terwijl ze nu iedereen die protesteert hard aanpakt en vermoordt.

Verder hekelt verzoeker dat de door hem neergelegde documenten als opportunistisch worden afgedaan. Op de *YouTube*-video is hij te zien achter de spreker omdat hij de taak had niemand achter het spreekgestoelte door te laten. Hij benadrukt dat hij dus wel degelijk een taak had. De neergelegde foto's zijn dan weer niet gemaakt met zijn telefoon, maar zijn foto's van de activiteiten die in de *WhatsApp*-groep van de partij worden gedeeld, van waaruit de leden dan foto's voor zichzelf kunnen selecteren. Volgens verzoeker hangt de verwerende partij ten onrechte een sfeer van 'onterechte intenties' op, hetgeen niet het geval is. Zo is de groepsfoto van de partijleden op weg naar Parijs om de overledenen van de partij te herdenken zeer oprecht en geeft deze een sfeerbeeld dat iedereen elkaar kent.

Vervolgens werpt verzoeker op dat het partijkader van de KDPI in België liet weten dat de Belgische overheid de Iraanse Koerden geen asiel meer geeft en dat deze zich de vraag stelt of dit een bewuste politieke keuze is.

Tevens werpt verzoeker op dat het niet correct is te stellen dat hij geen gevaar zou lopen bij een terugkeer naar Iran daar het alom geweten is dat Iran de afgewezen bekende asielzoekers beloftes deed om geen kwaad te doen maar dat ze, eens terug in Iran, bestraft werden met de doodstraf. Nog volgens verzoeker is het eveneens gekend dat het Iraanse regime de teruggekeerde gewezen asielzoekers verplicht om te verklikken en dwingt om namen en contacten van het netwerk van de partij te geven die in het buitenland actief is. Verzoeker besluit dat het zeer naïef is van de verwerende partij om te denken dat dit hem niet zal overkomen.

Daarnaast oppert verzoeker dat zijn psychologische problemen sinds de kennisname van de bestreden beslissing verergerd zijn. Hij betoogt dat hij reeds zeer erge ervaringen heeft gehad en een trauma heeft opgelopen in het asielcentrum Kaershovedgard te Denemarken, waar hij twee jaar verbleef. Hij geeft

hierbij de *weblinks* van enkele objectieve studies over het vluchtelingenbeleid en het kamp waar bij in Denemarken verbleef. Hij verduidelijkt verder dat hij slaapmiddelen neemt omdat hij psychisch niet meer kan slapen en dat hij veel nachtmerries heeft over zijn verblijf in het Deense kamp.

Tot slot haalt verzoeker aan dat de verwerende partij zijn bekering ten onrechte kwalificeert als opportunistisch. Zijn doopsel heeft een betekenis voor hem en indien hij naar Iran zou terugkeren als christen wacht hem de doodstraf. Verzoeker verwijst naar arrest nr. 269 049 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin wordt gesteld dat bekering een evoluerend proces is.

Verzoeker besluit dat hij bij terugkeer naar Iran gevaar loopt en vreest voor zijn leven, dit omwille van zijn politiek engagement voor KDPI in Iran en in de Europese Belgische afdeling, door zijn raciale achtergrond als Koerd actief in een pro-Koerdische partij, door zijn bekering tot het christendom en door zijn openlijke protestacties in Brussel en op sociale media voor vrije meningsuiting en voor vrijheid voor vrouwen in Iran.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad om hem te erkennen als vluchteling, minstens om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

## 2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker maakt in een inventaris wel melding van stukken, gevoegd bij het verzoekschrift, maar de Raad kan slechts vaststellen dat deze stukken niet zijn gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met daarbij gevoegd drie van de vier stukken, zoals vermeld in de inventaris bij het verzoekschrift:

- uittreksel website KDPI (stuk 2);
- twee *statements* KDPI (stuk 3);
- groepsfoto van de partijleden op weg naar Parijs voor een herdenking (stuk 4).

## 2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft*

*uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal, in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker, op 9 mei 2022 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde activiteiten voor de KDPI in Iran, noch aan zijn beweerde problemen in Iran met de Iraanse autoriteiten en omdat zijn betrokkenheid bij de KDPI in België evenmin aanleiding gaf tot een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin daar hij geenszins aannemelijk maakte hierdoor in het vizier van het Iraanse regime te staan. Daarnaast werd geoordeeld dat geen geloof gehecht kon worden aan de door verzoeker voorgehouden bekering tot het protestantisme. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing. Er resten hem dan ook geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn eerste verzoek om internationale bescherming en de beoordeling ervan staat vast, behoudens voor zover er, wat hem betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit, in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig, volgend, verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.



2.3.5. In het kader van het huidig, volgend, verzoek om internationale bescherming blijft verzoeker vasthouden aan zijn vrees om bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden vanwege zijn activiteiten voor de KDPI. Hij verklaart dat hij sinds 2014 actief is voor de KDPI, eerst als sympathisant en nu als lid, en dat Iran op de hoogte is van zijn activiteiten bij deze organisatie. Zijn geloof beschouwt hij als persoonlijk en heeft niets te maken van zijn verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, punt 17). Ter staving van zijn huidig verzoek legt verzoeker meerdere documenten neer, te weten een *url* van *YouTube* met hierop een videofragment van de uitstap van de Belgische afdeling van de KDPI naar Parijs en verschillende foto's van zijn aanwezigheid op bijeenkomsten van de KDPI in België (administratief dossier, map documenten).

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.7. In de mate verzoeker verwijst naar zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden en zijn kwetsbare psychologische situatie, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing op goede gronden heeft beslist dat er geen specifieke steunmaatregelen in rekening dienden te worden gebracht in het kader van het tweede verzoek:

*“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Betreffende uw opmerking dat u aan stress lijdt en soms de juiste woorden niet kan vinden (verklaring volgend verzoek, d.d. 26 september 2022, vraag 24) dient te worden aangestipt dat u geen bijzondere procedurele noden hebt opgeworpen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ d.d. 26 september 2022). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U verklaart stress te hebben maar niet in behandeling te zijn en geen medicatie te nemen (verklaring volgend verzoek, vraag 13). Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 26 september 2022 zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt echter duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft.*

*Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.”*

Waar verzoeker in het verzoekschrift boudweg opwerpt dat zijn psychische problemen sinds de kennisname van de bestreden beslissing verergerd zijn en waar hij wijst op zijn negatieve ervaringen en het trauma dat hij naar aanleiding van zijn verblijf van twee jaar in een Deens asielcentrum zou hebben opgelopen, wijst de Raad erop dat er geen enkel medisch of psychologisch stavingstuk voorligt waaruit blijkt dat verzoeker, door zijn traumatische ervaringen in Denemarken, psychologische problemen heeft, derwijze dat niet van hem kan worden verwacht dat hij in staat zou zijn om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Waar in het verzoekschrift de *weblinks* van enkele rapporten worden gegeven die de wantoestanden in het betreffende Deense asielcentrum moeten aantonen, stipt de Raad aan dat verzoeker, door louter te verwijzen naar algemene informatie die geenszins op hem persoonlijk betrekking heeft, niet aantoonst dat hij naar aanleiding van zijn verblijf in het kwestieuze Deense centrum psychologische problemen kent en dat hij daarvoor in behandeling zou zijn,

laat staan dat deze nog verergerd zouden zijn na kennisname van de bestreden beslissing. Verzoeker beweert wel dat hij slaapmiddelen neemt omdat hij niet meer kan slapen en nachtmerries heeft van zijn verblijf in het centrum in Denemarken, doch de Raad kan slechts vaststellen dat ook deze blote bewering geenszins wordt gestaafd aan de hand van enig attest. Waar hij tot slot nog wijst op de lange duur van zijn procedure om internationale bescherming, te weten zeven jaar waarvan twee jaar in België, merkt de Raad nog op dat niet wordt ontkend dat verzoekers situatie stresserend kan zijn, maar dat hij hiermee niet vermog aan te tonen dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn vluchtmotieven en aangevoerde vrees op een coherente en consistent wijze uiteen zou kunnen zetten. Uit de stukken zoals opgenomen in het dossier en met name de verklaringen die verzoeker aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt bovendien dat het onderhoud dat verzoeker had in de loop van zijn voorliggend, volgend, verzoek om internationale bescherming op normale wijze is geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Uit de inhoud van de 'verklaring volgend verzoek' blijkt dat verzoeker in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn volgend verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Tot slot merkt de Raad op dat verzoeker in het verzoekschrift niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.3.8. Verzoeker blijft in het kader van zijn huidig, volgend, verzoek vasthouden aan zijn vrees om bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden vanwege zijn activiteiten voor de KDPI zoals reeds uiteengezet in zijn eerste verzoek om internationale bescherming en reikt thans verder elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoeker in wezen slechts verder borduurt op hetzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Waar hij ten stelligste betwist dat hij er niet in geslaagd zou zijn om zijn politieke activiteiten in Iran aannemelijk te maken, merkt de Raad op dat verzoeker hiermee ingaat op de beoordeling van zijn eerste verzoek, waarin evenwel door de commissaris-generaal werd geoordeeld dat aan verzoekers activiteiten voor de KDPI in Iran geen geloof kan worden gehecht. Daar verzoeker deze beslissing, met de hierin vervatte beoordeling over de vrees naar aanleiding van de beweerdde activiteiten in Iran, niet aanvocht, staat de beoordeling ervan vast. Waar hij in het verzoekschrift alludeert op de brief van zijn broer waarin wordt uiteengezet dat ze in Iran onder druk gezet zijn, stipt de Raad aan dat deze brief reeds werd voorgelegd en beoordeeld in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming. In de bestreden beslissing wordt ten aanzien van de door verzoeker gemaakte toevoegingen en opmerkingen inzake zijn eerste beschermingsverzoek verder terdege als volgt overwogen:

*“Zo haalt u vergoelijkingsen aan inzake uw eerdere verklaringen betreffende uw zakenpartner M.D. en enkele prominente KDPI-leden in België, haalt u problemen inzake de vertalingen door de tolk aan, duidt u op de stress die u ervaarde tijdens uw onderhoud toentertijd en verwijt u het uw toenmalige advocaat dat u niet in beroep bent gegaan tegen deze beslissing (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Deze post-factum verklaringen kunnen geenszins als een nieuw element worden gezien daar ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u in het kader van uw eerste verzoek opgeworpen asielmotieven niet kunnen ombuigen. Zoals reeds opgemerkt in het kader van uw eerste verzoek slaagde u en uw advocaat er niet in om aan te tonen dat het geleverde vertaalwerk van dergelijke kwaliteit was dat de communicatie tussen u en de tolk eronder leed. Ook gaf u tijdens het onderhoud in het kader van uw eerste verzoek aan de tolk goed te hebben begrepen (notities persoonlijk onderhoud d.d. 29 oktober 2021, CGVS, p. 25). Voor wat betreft uw bewering dat er bij uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek geen rekening gehouden werd met de stress die u ervaarde, dient de worden vastgesteld dat deze bewering geenszins een grondslag vindt in het administratief dossier. Bovendien hebt u in het kader van uw vorige verzoek de mogelijkheid gekregen om opmerkingen naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud over te maken en werd hiermee rekening gehouden bij de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Bovendien haalt u in uw huidige verzoek geen concrete vertaalfouten aan waardoor uw opmerking als zouden er vertaalfouten gemaakt zijn, opnieuw niet meer dan een ongefundeerde en blote bewering betreft. Dat u niet op de hoogte was van de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, uw advocaat u niet had ingelicht en een dag te laat beroep had ingediend bij de RvV is bovendien een blote bewering die niet kan worden aanvaard. De beoordeling van het CGVS werd u namelijk zelf ook aangetekend verstuurd naar de door u gekozen woonplaats.”*

Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Zij blijven onverminderd aangezien verzoeker, de loutere bewering dat het zeer menselijk is dat hij zich niet alles in detail kon herinneren en waaraan in de bovenvermelde overweging reeds tegemoet is gekomen, deze in het verzoekschrift geheel onverlet laat, waardoor de Raad zich deze toe-eigent.

Verzoeker blijft bij zijn eerdere verklaringen en werpt op dat hij inmiddels lid is van de KDPI (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, vraag 17). De Raad benadrukt ten eerste en herhaalt dat deze verklaringen in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele manier als aangetoond wordt beschouwd. Ter staving van zijn activiteiten voor de Belgische afdeling van de KDPI legt verzoeker foto's voor van zijn aanwezigheid op bijeenkomsten van de KDPI op 3 november 2021, 4 december 2021, 29 januari 2022, 26 juni 2022, 13 juli 2022 en 3 september 2022. Hiermee maakt verzoeker documenten over die in het verlengde liggen van zijn eerste verzoek, dat werd afgesloten met een dubbele weigering omdat verzoeker er niet in geslaagd was zijn vervolgingsproblemen bij terugkeer aannemelijk te maken. Met de thans voorliggende foto's van de voortgezette deelname van verzoekers activiteiten van de KDPI (in een lokaal) ergens in België vermag verzoeker deze appreciatie niet om te buigen. Uit deze foto's, los van het niet dienstig betoog in het verzoekschrift dat deze niet gemaakt zijn door verzoeker zelf maar afkomstig zijn uit een *WhatsApp*-groep van de partij, kan geenszins de oprechtheid van verzoekers politiek engagement afgeleid worden, noch kunnen ze afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers loutere deelname onvoldoende is om te kunnen aannemen dat hij bij terugkeer naar Iran als politiek opposant aanzien zal worden. Het door verzoeker verstrekte internetadres van een *YouTube*-kanaal leidt, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald, naar het kanaal van 'Tishk-tv', waarop een reportage wordt getoond van een herdenking op het kerkhof van Père Lachaise te Parijs. Op de beelden is te zien dat tientallen personen hieraan deelnemen en dat verzoeker heeft postgevat schuin achter enkele personen die toespraken houden. Uit deze beelden, noch uit de voorgelegde foto's in dit verband, ook niet uit de groepsfoto waarop de deelnemers aan de betreffende herdenking voor een bus zouden moeten afgebeeld staan en zoals bijkomend neergelegd ter terechtzitting (niettegenstaande deze foto reeds tijdens de administratieve procedure was neergelegd), blijkt dat verzoeker tijdens de herdenking en activiteiten de groep oversteeg maar wel dat zijn betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn. Verzoekers bewering, als zou hij tijdens de herdenking in Parijs wel degelijk een taak hebben gehad, namelijk ervoor zorgen dat niemand achter het spreekgestoelte kwam, is niet meer dan een *post factum* verduidelijking en vergoelijking en zelfs indien dit werkelijk zo was dan nog kan hieruit geenszins worden afgeleid dat verzoeker een politiek getinte taak uitvoerde of hiermee handelingen stelde waardoor hij extra in het oog springt. Evenmin brengt verzoeker enig concreet element aan waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn activiteiten en aanwezigheid op bijeenkomsten van KDPI of op de betreffende herdenking in Parijs.

Overigens wordt de bewering van verzoeker, dat hij thans lid zou zijn van de KDPI, nergens hard gemaakt. Het enige document dat voorligt is een kopie van wat vermoedelijk een aanvraagformulier voor de lidmaatschap van de KDPI d.d. 13 juli 2022 moet zijn. Hieruit, noch uit enig ander voorliggend stuk, kan met zekerheid worden afgeleid dat verzoeker thans een daadwerkelijk lid van de KDPI zou zijn. In dit verband wordt in de bestreden beslissing bovendien terecht als volgt opgemerkt:

*“Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat men als Koerd ook in het buitenland lid kan worden van de KDPI, doch een voorwaarde hiertoe is dat deze persoon een geldig verblijfsstatuut heeft, waardoor personen die nog in de asielpprocedure zitten niet in aanmerking komen. In het licht dat uw activiteiten voor de KDPI in Iran ongeloofwaardig zijn bevonden en uw activiteiten voor KDPI in België opportunistisch waren alsook dat u blijkaar wilt aantonen dat u lid bent doch dat dit volgens de regels van KDPI vanwege uw huidige verblijfsstatuut onmogelijk is, kan in lijn hiermee wederom vermoed worden dat ook uw aanvraag voor lidmaatschap en uw bijkomende aanwezigheid op een zestal bijeenkomsten, kaderen in opportunistische beweegredenen in het kader van uw volgende verzoek om internationale bescherming.”*

Verzoeker laat deze pertinente en in het administratief dossier steun vindende overweging geheel ongemoeid, waardoor deze, bij gebrek aan enig verweer, onverminderd blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt. Door ter terechtzitting louter en zonder enige staving aan te halen dat verzoeker opklimt in de partij en sinds vorig jaar stemrecht heeft, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk lid is.

Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota een uittreksel van de website van de KDPI voegt, ziet verzoeker niet in wat deze algemene informatie over de KDPI, die geenszins betrekking heeft op verzoekers

persoon, vermag toe te voegen aan de beoordeling van verzoekers huidig verzoek om internationale bescherming.

Op basis van het geheel van de voorliggende stukken kan verzoeker niet overtuigen dat hij door zijn loutere deelname aan verschillende manifestaties een dermate politiek oppositieprofiel in België heeft opgebouwd waardoor hij alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou komen. Ten andere blijkt uit de objectieve informatie gevoegd aan het administratief dossier (map landeninformatie eerste verzoek, stuk 3) dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming, noch aan wat deze in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet geplaatst. Enkel personen die al eerder een verhoogd risico profiel hadden, wat *in casu* gelet op de beoordeling inzake verzoekers eerste verzoek dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de beweerdde problemen met de Iraanse autoriteiten en zijn beperkte oppositieactiviteiten in België geenszins het geval is, lopen bij terugkeer een groter risico om onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn en komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het uiten van enkele blote, geenszins met objectieve informatie gestaafde beweringen. Bovendien toont verzoeker hoe dan ook niet aan dat hij zijn politieke berichten op sociale media niet kan verwijderen bij terugkeer naar Iran.

2.3.9. Wat verzoekers verwijzing naar zijn bekering tot het christendom betreft, en waarvan hij evenwel uitdrukkelijk aangeeft dat hij dit niet wil opwerpen als asielmotief (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, punt 17 en 20), stipt de Raad ten overvloede aan dat in het kader van verzoekers eerste verzoek reeds is komen vast te staan dat aan deze bekering geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers verklaringen in het kader van zijn huidig verzoek, met name dat hij in Duitsland wel toenadering had gezocht maar besloot dat het beter was geen religie te hebben en dat hij bij terugkeer naar Denemarken geïnspireerd werd door de pastoor en een cursus van drie maanden volgde, zijn louter een aanvulling op iets dat op geen enkele manier als geloofwaardig wordt geacht. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arrest nr. 269 049 van de Raad van 25 februari 2022 waaruit blijkt dat bekering een evoluerend proces is, merkt de Raad op dat verzoeker hiermee geen afbreuk kan doen aan het voorgaande. De precedentenwerking wordt immers niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel en op basis van eigen merites beoordeeld. Verzoeker toont bovendien niet aan dat hij zich bevindt in een gelijkaardige situatie als de betrokkene in het voormelde arrest, ten aanzien van wie in het kader van een achtste beschermingsverzoek geoordeeld werd deze wegens zijn verklaringen en bijgebrachte documenten een volgehouden en werkelijk engagement als christen aannemelijk maakte. Dat verzoekers betrokkenheid bij de christelijke gemeenschap er minstens toe leidt dat hij in Iran als bekeerd kan worden gepercipieerd, is dan weer niet meer dan een blote bewering die bovenal geen afbreuk doet aan het ongeloofwaardig karakter van de voorgehouden bekering en het reeds gestelde dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht beschenken aan wat afgewezen asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet geplaatst.

2.3.10. Voor het overige volhardt verzoeker in de door hem uiteengezette vluchtmotieven, bekritiseert hij en spreekt hij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen en uit hij enkele niet gestaafde beweringen, bedenkingen en beleidskritiek, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, te ontcrachten.

2.3.11. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat verzoeker, van wie zo weze herhaald nergens blijkt dat hij thans effectief lid is van de KDPI, niet aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als opposant van het regime zou profileren of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd. Verzoeker maakt bijgevolg evenmin aannemelijk dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.

2.3.12. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel met zijn verwijzing naar de algemene situatie in Iran alwaar protesten zijn uitgebroken tegen het regime waarbij hardhandig wordt opgetreden tegen opposanten en naar twee statements van het KDPI van oktober 2022 en door louter te betogen dat hij deel uitmaakt van

verschillende kwetsbare groepen, met name als Koerd actief in een pro-Koerdische partij, als opposant van het huidige Iraanse regime en als bekeerde persoon, niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.13. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.14. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNs,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNs